

Sag C-653/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

6. november 2023

Forelæggende ret:

Administratīvā apgabaltiesa (Letland)

Afgørelse af:

1. november 2023

Sagsøger i første instans og appellant:

SIA TOODE

Sagsøgt i første instans:

Valsts ieņēmumu dienests (skatte- og afgiftsmyndighed)

[udelades]

**Administratīvā apgabaltiesa (appeldomstol i forvaltningsretlige sager,
Letland)**

KENDELSE

Riga, den 1. november 2023

Administratīvā apgabaltiesa (appeldomstol i forvaltningsretlige sager), [udelades]
[rettens sammensætning]

har ved skriftlig procedure indledt behandlingen af appel iværksat af SIA TOODE til prøvelse af dom afsagt af Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager) den 14. april 2022 i den forvaltningsretlige sag, som blev indledt ved søgsmål anlagt af SIA TOODE med påstand om, at der blev vedtaget en begunstigende forvaltningsakt, hvorved selskabet blev tildelt støtte som kompensation for reduktionen i kapitalstrømmene for januar og februar 2021.

Præmisser

Redegørelse for de faktiske omstændigheder

- 1 Den 25. marts og den 9. april 2021 anmodede sagsøgeren, SIA TOODE, skatte- og afgiftsmyndigheden om, at selskabet som en virksomhed, der var påvirket af covid 19-krisen, blev tildelt en støtte for at sikre kapitalstrømmene for januar og februar 2021.
- 2 Skatte- og afgiftsmyndigheden fastslog, at sagsøgerens omsætning i januar og februar 2021 ikke var reduceret i tilstrækkelig grad til at opfylde betingelserne i punkt 4.2.1 og 4.2.2 i Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumi Nr. 676 »Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai« (ministerrådets dekret nr. 676 af 10.11.2020 om vedtagelse af reglerne for støtte med henblik på at sikre kapitalstrømmene til virksomheder, som er påvirket af covid 19-krisen) (herefter »støttereglerne«).
- 3 SIA TOODE anlagde et søgsmål med påstand om, at selskabet blev tildelt støtte med henblik på at sikre kapitalstrømmene for januar og februar 2021. Sagsøgeren gjorde gældende, at det var ubegrundet, at skatte- og afgiftsmyndigheden ved beregningen af selskabets omsætning tog hensyn til den totale værdi af de transaktioner, der var angivet i momsangivelsen for den relevante afgiftsperiode.
- 4 Ved dom af 14. april 2022 frifandt retten i første instans skatte- og afgiftsmyndigheden med den begrundelse, at SIA TOODE ikke opfyldte betingelserne for at modtage støtte.
- 5 SIA TOODE har iværksat appel til prøvelse af dommen afsagt af retten i første instans, idet selskabet har bestridt konklusionerne i denne dom om, at det ved beregningen af omsætningen var nødvendigt at tage hensyn til oplysningerne om den totale værdi af de transaktioner, der var angivet i momsangivelsen.
- 6 Under sagen har finansministeriet givet udtryk for den opfattelse, at støtteordningen som fastsat i støttereglerne blev indført i overensstemmelse med de betingelser, der fremgår af punkt 3.1 i meddelelse fra Kommissionen af 19. marts 2020, »Midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud« [C(2020) 1863] (herefter »de midlertidige rammebestemmelser«), og at økonomiministeriet fik Europa-Kommissionens godkendelse angående denne støtteordning. Europa-Kommissionens godkendelse af, at støtten var i overensstemmelse med de midlertidige rammebestemmelser, var gældende indtil den 30. juni 2022, hvilket indebærer, at det efter denne dato ikke var lovligt at tildele støtten i henhold til de midlertidige rammebestemmelser.
- 7 Til besvarelse af de spørgsmål, der var forelagt af Augstākā tiesa (øverste domstol, Letland) i en anden forvaltningsretlig sag (sag SKA-356/2023), vedtog Europa-Kommissionen den 11. september 2023 en udtalelse (herefter »Kommissionens udtalelse«).

Kommissionen anførte, at det tilkommer de nationale retter på grundlag af de relevante bestemmelser i national ret at afgøre, hvornår ansøgeren har opnået en retligt bindende og ubetinget ret til at modtage en støtte i henhold til

støttereglerne. Kommissionen bemærkede, at tildelingen i henhold til punkt 23 i støttereglerne finder sted på det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden vedtager en afgørelse om tildeling af denne støtte (eller om afslag på at tildele den).

Samtidig anførte Kommissionen, at tildeling af en støtte efter udløbet af den frist, der er fastsat i punkt 22, litra d), i de midlertidige rammebestemmelser, vil udgøre en tilsidesættelse af den udsættelsesforpligtelse, som er fastsat i artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at det påhviler de nationale retsinstanter at forhindre udbetalingen af denne støtte til sagsøgeren. Såfremt den støtte, hvorom sagsøgeren har anmodet, ikke blev tildelt inden den 30. juni 2022, kan de nationale retsinstanter ikke efter denne dato som erstatning for denne støtte tildele sagsøgeren en godtgørelse for den skade, vedkommende har lidt som følge af den manglende udbetaling af støtten.

- 8 Sagsøgeren har givet udtryk for sit synspunkt vedrørende Kommissionens udtalelse og gjort gældende, at det tidspunkt, der skal tages i betragtning som tidspunktet for tildelingen af støtten, er det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden vedtog den oprindelige afgørelse om at tildele eller ikke at tildele støtten, hvilket i den foreliggende sag vil sige den 23. april 2021. Såfremt den nationale ret imødekommer påstanden om, at der vedtages en begunstigende forvaltningsakt, og tilpligter skatte- og afgiftsmyndigheden at vedtage en afgørelse om at tildele sagsøgeren støtten, skal denne efterfølgende afgørelse fra skatte- og afgiftsmyndigheden betragtes som afslutningen af den tidligere indledte administrative procedure.

Skatte- og afgiftsmyndigheden har gjort gældende, at det ved de anfægtede afgørelser i hovedsagen blev afslået at tildele sagsøgeren støtte for januar og februar 2021. Disse afgørelser medførte ikke en sikker ret for sagsøgeren til at modtage støtten. Indtil støtteperiodens afslutning den 30. juni 2022 vedtog skatte- og afgiftsmyndigheden ikke nogen anden afgørelse, hvorved støtten blev tildelt sagsøgeren. I henhold til Kommissionens udtalelse kan retterne ikke træffe afgørelse om tildeling af støtten med tilbagevirkende kraft ved at pålægge skatte- og afgiftsmyndigheden en forpligtelse til at tildele støtten efter støtteperiodens udløb.

Retsforskrifter

Lovgivning, der finder anvendelse

National ret

- 9 Komercedarbības atbalsta kontroles likums (lov om kontrol med støtte til erhvervsvirksomhed)

Artikel 1, stk. 2, andet afsnit:

Tidspunktet for tildelingen af støtten: det tidspunkt, hvor modtageren af støtten til erhvervsvirksomhed opnår retten til denne støtte i henhold til loven.

10 Administratīvā procesa likums (forvaltningsprocesloven)

Artikel 250, stk. 2:

Ved vurderingen af en forvaltningsakts lovlighed skal retterne, når de træffer afgørelse, alene tage hensyn til den begrundelse, som den offentlige myndighed har angivet i denne forvaltningsakt. Den nævnte begrænsning finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor der nedlægges påstand om, at der vedtages en begunstigende forvaltningsakt.

Artikel 254, stk. 1:

Såfremt en ret finder, at påstanden om, at der vedtages en begunstigende forvaltningsakt, er begrundet, pålægger retten den offentlige myndighed at vedtage en sådan forvaltningsakt.

11 Støttereglerne

Punkt 23:

Tidspunktet for tildelingen af støtten anses for at være det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden vedtager afgørelsen om at tildele støtten.

Punkt 23¹:

Såfremt støtten ikke anvendes inden for en frist på to måneder fra det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden har vedtaget afgørelsen om at tildele støtten, skal virksomheden tilbagebetale den ikke-anvendte del af støtten til skatte- og afgiftsmyndigheden.

Punkt 24:

Afgørelsen vedtages inden den 30. juni 2022 i overensstemmelse med de midlertidige rammebestemmelser.

EU-retten

12 Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 107, stk. 1:

Bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Artikel 107, stk. 3, litra b):

Som forenelige med det indre marked kan betragtes:

b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.

- 13 Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »forordning 2015/1589«)

Artikel 1, litra b), nr. ii):

[I denne forordning forstås ved:] »eksisterende støtte«: godkendt støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som er godkendt af Kommissionen eller Rådet.

Artikel 1, litra c):

[I denne forordning forstås ved:] »ny støtte«: enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte.

- 14 De midlertidige rammebestemmelser

Punkt 22, litra d):

Kommissionen vil anse en sådan statsstøtte for forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt [...]:

d) støtten ydes senest den 31. december 2020

Grundene til, at der er tvivl om fortolkningen af de EU-retlige bestemmelser

- 15 I betragtning af virkningerne af covid-19 i medlemsstaterne og de inddæmningstiltag, som medlemsstaterne har vedtaget, og som bl.a. også påvirker virksomhederne, anerkendte Kommissionen i de midlertidige rammebestemmelser, at statsstøtte er berettiget og i en begrænset periode kan erklæres forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at afhjælpe den likviditetsmangel, som virksomhederne står over for, og på at sikre, at de forstyrrelser, der skyldes udbruddet af covid-19, ikke underminerer deres levedygtighed (punkt 18). Tilsvarende anføres det i punkt 21 i de midlertidige rammebestemmelser, at ud over de eksisterende muligheder baseret på artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan midlertidige begrænsede støttebeløb til virksomheder, der oplever en pludselig knaphed eller endog mangel på likviditet, være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder.

Støtterejerne trådte i kraft den 17. november 2020 og fastsatte kriterierne og procedurerne for tildeling af støtte til virksomheder, som var påvirket af covid 19-krisen, med henblik på at sikre kapitalstrømmene. Støtterejerne blev udarbejdet i overensstemmelse med de midlertidige rammebestemmelser og havde til formål at kompensere virksomheder, som var påvirket af covid 19-krisen, for reduktionen i kapitalstrømmene med henblik på at overvinde den anden bølge af covid-19-smitte.

Det fremgår af punkt 26 i støtterejerne, at skatte- og afgiftsmyndigheden kun kan vedtage en afgørelse om tildeling af støtte og udbetale støtten, efter at Europa-Kommissionen har vedtaget en afgørelse om, at den støtte til erhvervsvirksomhed, der fastsættes i disse støtterejer, er forenelig med det europæiske indre marked.

En sådan afgørelse om støttens forenelighed blev vedtaget af Europa-Kommissionen den 16. december 2020 [SA.59592 (2020/N)], hvori det blev fastsat, at støtten kunne ydes senest den 30. juni 2021. Ved senere afgørelser fra Europa-Kommissionen blev det fastsat, at fristen for tildeling af støtten løb indtil den 30. november 2021 [afgørelse SA.64046 (2021/N) af 3.6.2021], og senest at den løb indtil den 30. juni 2022 [afgørelse SA.100596 (2021/N) af 14.12.2021].

Statsstøtte, som er tildelt og udbetalt i overensstemmelse med støtterejerne, kan dermed anses for at være forenelig med det indre marked.

- 16 Det følger af det ovenstående, at den støtteordning, som blev godkendt ved de midlertidige rammebestemmelser, har til formål at yde støtte på kort sigt til virksomheder i situationer, hvor disse er udsat for en pludselig knaphed på midler som følge af de ekstraordinære omstændigheder, der blev forårsaget af udbruddet af covid 19-smitte.

Denne konklusion bekræftes af de relevante retsfor skrifter. Punkt 22, litra d), i de midlertidige rammebestemmelser fastsatte indledningsvis, at støtten ville blive tildelt senest den 31. december 2020 (denne frist blev forlænget ved tre lejligheder: ved den fjerde ændring, som trådte i kraft den 13.10.2020, blev den forlænget til den 30.6.2021, ved den femte ændring, som trådte i kraft den 28.1.2021, blev den forlænget til den 31.12.2021, og ved den sjette ændring, som trådte i kraft den 18.11.2021, blev den forlænget til den 30.6.2022).

Støtterejerne regulerer også fristen for tildeling af statsstøtte. I henhold til punkt 24 i disse regler skal den offentlige myndighed vedtage afgørelsen inden den 30. juni 2022 i overensstemmelse med de midlertidige rammebestemmelser. Punkt 23 i støtterejerne bestemmer, at tidspunktet for tildelingen af støtten skal anses for at være det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden vedtager afgørelsen om at tildele støtten. Endvidere skal virksomheden, såfremt støtten ikke anvendes inden for en frist på to måneder fra det tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsmyndigheden har vedtaget afgørelsen om at tildele støtten, tilbagebetale den ikke-anvendte del af støtten til skatte- og afgiftsmyndigheden (støtterejerne, punkt 23¹).

Støtten skal således anses for at være målrettet og forenelig med det indre marked, såfremt den tildeles og anvendes rettidigt til de tilsigtede formål.

- 17 Der foreligger en anden situation, hvis der anlægges et søgsmål vedrørende personens ret til at modtage statsstøtte.

Hvis en offentlig myndighed afslår at tildele statsstøtte – en ikke-begunstigende forvaltningsakt – har den pågældende person ret til at påklage denne afgørelse til en overordnet offentlig myndighed og anmode om, at denne myndighed vedtager en begunstigende forvaltningsakt, hvorved den støtte, hvorom der er anmodet, tildeles. Endvidere har personen, såfremt en overordnet myndighed afslår anmodningen, ret til at anlægge søgsmål ved domstolene og nedlægge påstand om, at der vedtages en begunstigende forvaltningsakt – tildeling af støtten – og at det prøves, om den offentlige myndigheds afslag på at tildele statsstøtten var begrundet.

I den foreliggende sag anmodede sagsøgeren den 25. marts og den 9. april 2021 den kompetente offentlige myndighed om, at selskabet blev tildelt støtte for januar og februar 2021. De indledende afslag blev meddelt af den offentlige myndighed den 23. april og den 7. juni 2021, idet denne offentlige myndigheds endelige afgørelser dog blev truffet henholdsvis den 9. juni og den 23. juli 2021.

Sagen for appeldomstolen blev indledt den 29. juni 2022.

Den frist, der er fastsat i punkt 22, litra d), i de midlertidige rammebestemmelser (og i punkt 24 i støttereglerne), udløb således under behandlingen af sagen.

- 18 I den foreliggende sag skal retten tage stilling til, om sagsøgeren har ret til at modtage statsstøtte i henhold til støttereglerne og de midlertidige rammebestemmelser.

I denne forbindelse skal retten bl.a. fastslå det tidspunkt, hvor støtten »ydes« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, dvs. at den skal fastlægge det tidspunkt, hvor støtten skal anses for at være tildelt. Dette forhold er afgørende for afgørelsen af, om den støtte, hvorom sagsøgeren har anmodet, udgør eksisterende statsstøtte eller ny støtte.

- 19 Det følger af Den Europæiske Unions Domstols faste praksis, at ved fastsættelsen af det tidspunkt, hvor en støtte skal anses for at være ydet, skal retten tage alle i national ret fastsatte betingelser for at opnå den pågældende støtte i betragtning [dom af 28.10.2020, Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), C- 608/19, EU:C:2020:865, præmis 31 og 32]. Den afgørende faktor med henblik på at fastslå tidspunktet for, at retten til at modtage en statsstøtte tildeles modtagerne af en bestemt foranstaltning, er de pågældende støttemodtageres erhvervelse af en sikker ret til at modtage den og statens tilsvarende forpligtelse til at yde den nævnte støtte. Det er nemlig på dette tidspunkt, at en sådan foranstaltning kan medføre en konkurrencefordrejning, der kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 107,

stk. 1, TEUF (dom af 25.1.2022, Kommissionen mod European Food m.fl., C- 638/19 P, EU:C:2022:50, præmis 123).

Det fremgår endvidere af Domstolens praksis, at støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler, skal anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor støttemodtageren har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale lovgivning, hvorfor den faktiske overførsel af de pågældende midler ikke er afgørende (dom af 19.12.2019, Arriva Italia Srl, C- 385/18, EU:C:2019:1121, præmis 36, og af 20.5.2021, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania, C- 128/19, EU:C:2021:401, præmis 45).

Den Europæiske Unions Domstol har desuden bemærket, at hvad nærmere bestemt angår en støttemodtagende virksomhed, der har økonomiske vanskeligheder, er det de offentlige myndigheders beslutning om at tildele denne en statsstøtte, frem for den faktiske udbetaling heraf, som kan give lederne af en sådan virksomhed mulighed for at fastslå, om dens aktiviteter er økonomisk bæredygtige og således fortsætte dem, for så vidt som denne beslutning skaber en ret til at modtage denne støtte hos den begunstigede virksomhed (dom af 19.12.2019, Arriva Italia Srl, C- 385/18, EU:C:2019:1121, præmis 37).

Samtidig er det væsentligt at tage i betragtning, at selve indførelsen af statsstøtte ikke kan skyldes en retsafgørelse, idet denne indførelse af statsstøtte henhører under en vurdering af hensigtsmæssigheden, som det ikke tilkommer retsinstansen at foretage. Såfremt den pågældende nationale lovgivning indfører en fordel – statsstøtte – kan de beløb, som er blevet tildelt ved en retsafgørelse, ikke anses for at udgøre statsstøtte, der er forskellig fra denne fordel (dom af 12.1.2023, DOBELES HES, C- 702/20 og C- 17/21, EU:C:2023:1, præmis 76 og 78).

- 20 Det kan af denne retspraksis udledes, at tidspunktet for tildelingen af støtten, hvorved støttemodtageren opnår en sikker og ubetinget ret til den pågældende støtte, skal anses for at være tidspunktet for den statslige myndigheds afgørelse, hvorved støtten tildeles, uafhængigt af tidspunktet for udbetalingen af støtten.

Den konkrete sag er som tidligere anført forløbet således, at den kompetente offentlige myndighed (skatte- og afgiftsmyndigheden) aldrig har anerkendt sagsøgerens ret til at modtage statsstøtten, et spørgsmål, som i øjeblikket bliver behandlet i sagen ved en ret. Dermed kan det ikke lægges til grund, at sagsøgeren på noget tidspunkt er indtrådt i et retsforhold, der kan anses for en sikker og ubetinget ret til statsstøtten.

Sagsøgeren kan principielt kun opnå en sådan ret som følge af en retsafgørelse, såfremt retten fastslår, at sagsøgeren har opfyldt alle i national ret fastsatte betingelser for at modtage den pågældende støtte, og at den offentlige myndigheds afslag på at tildele støtten var retsstridigt og ubegrundet. Samtidig skal det tages i betragtning, at eftersom retsforholdet ikke forelå tidligere, kan fuldbyrdelsen af en retsafgørelse ikke medføre, at der vedtages en begunstigende forvaltningsakt med

tilbagevirkende kraft (*ex tunc*). Retten kan pålægge den offentlige myndighed at vedtage en sådan forvaltningsakt om at tildele støtten med virkning *ex nunc*.

- 21 Tvisten i den foreliggende sag drejer sig om retten til at modtage en statsstøtte og om udbetalingen af en statsstøtte, som blev indført ved støttereglerne og behørigt godkendt af Europa-Kommissionen. Denne støtte kan anses for en »eksisterende støtte« som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning 2015/1589.

Den Europæiske Unions Domstol har behandlet spørgsmålet om bedømmelsen af en støtte, som en kompetent offentlig myndighed har tildelt en person efter udløbet af den frist, der følger af den godkendte støtteordning, og fastslået, at den skal anses for ny støtte (dom af 7.4.2022, KW og SG, C-102/21 og C-103/21, EU:C:2022:272, præmis 31-35 og 42).

Imidlertid er omstændighederne i den foreliggende sag anderledes, idet den offentlige myndighed ikke vedtog afgørelsen om at tildele støtten efter udløbet af fristen i henhold til den godkendte støtteordning, men det er muligt, at retten i forbindelse med behandlingen af den sag, der verserer for den, vil vurdere den offentlige myndigheds afslag på at tildele støtten i henhold til støttereglerne således, at dette afslag erklæres ulovligt, at denne persons ret til at modtage støtten anerkendes, og at den kompetente offentlige myndighed pålægges at fuldbyrde dommen ved at tildele og betale denne person det støttebeløb, der tilkommer vedkommende.

Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt tidspunktet for tildelingen af støtten under omstændigheder som i hovedsagen – såfremt retten til at modtage støtten efter udløbet af den frist for tildeling, der er fastsat i støttereglerne og godkendt af Europa-Kommissionen, fastslås ved dom, og den kompetente myndighed tilpligtes at tildele og udbetale det støttebeløb, hvorom der er anmodet – kan anses for at være det tidspunkt, hvor den kompetente offentlige myndighed uden grundlag afslog at tildele støtten til støttemodtageren, og hvorvidt denne støtte skal anses for eksisterende støtte eller ny støtte.

- 22 På området for statsstøtte kan Domstolen navnlig give den forelæggende ret en fortolkning, som gør det muligt for den at afgøre, om en national foranstaltning kan kvalificeres som statsstøtte i EU-retlig forstand, eller i givet fald om denne foranstaltning udgør eksisterende eller ny støtte (dom af 13.12.2018, Rittinger m.fl., C- 492/17, EU:C:2018:1019, præmis 43).

Eftersom den forelæggende ret er forpligtet til at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der følger af EU-retten, og at afstå fra at træffe foranstaltninger, som kan være til hinder for opfyldelsen af formålene med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anser den det for påkrævet at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse til Den Europæiske Unions Domstol.

[Udelades] [processuelle bemærkninger]

I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde [udelades] [henvisning til nationale processuelle bestemmelser] afsiger Administratīvā apgabaltiesa (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) følgende

kendelse

Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål:

- 1) Skal artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en statsstøtte skal anses for at være »tildelt« på det tidspunkt, hvor den kompetente offentlige myndighed med urette afslog at erklære, at en bestemt person havde ret til at modtage statsstøtten, såfremt dette fastslås ved en retsafgørelse efter udløbet af den fastsatte frist for tildelingen af støtten?
- 2) Skal artikel 1, litra b), nr. ii), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en støtte, som – såfremt den kompetente myndighed ikke har truffet afgørelse om anerkendelse af en ret til tildeling af støtten inden fristen for tildeling af støtten – tildeles en bestemt person efter udløbet af den frist for tildeling af støtten, som er fastsat i støtteordningen, med henblik på fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, som fastslår, at den pågældende inden for den frist for tildeling af støtten, som er fastsat i støtteordningen, opfyldte alle de i national ret fastsatte betingelser for at modtage den pågældende støtte, og at den kompetente offentlige myndigheds afslag på at tildele støtten var ulovligt, udgør eksisterende støtte?

Sagen udsættes på Den Europæiske Unions Domstols afgørelse.

Denne afgørelse kan ikke appelleres.

[Udelades]

[udelades] [underskrifter og bekræftelse]